

ת"ד 1038/02/15 - מדינת ישראל נגד יבגני מלניקוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

21 ספטמבר 2015

ת"ד 1038-02-15 מדינת ישראל נ' מלניקוב

בפני כב' השופט רועי פרי

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות תעבורה תל אביב

ע"י ב"כ עו"ד ניר גטניו

נגד

הנאשם: יבגני מלניקוב

באמצעות ב"כ עו"ד דני רונן

הכרעת דין

1. הנאשם עומד לדין בגין עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בקלות ראש תוך גרימת חבלה לאדם ואי עצירה במקום תאונה.

2. למקרא כתב האישום עולה כי הנאשם נהג רכב משא, זאת ביום 31.1.15, בשעה 13:50 בשטח הספארי ברמת גן, בשביל הגישה בסמוך לחניון הפיקניקים.

הנאשם נהג כאמור, כשהוא שיכור ונתון תחת השפעת משקה משכר, כשל במבחני הביצוע של בדיקת המאפיינים ובבדיקת נשיפה מגופו נמדד ערך של **1080 מק"ג** אלקוהול בליטר אוויר נשוף.

באותה עת הלכו בשביל הגישה האמור הולכי הרגל, אבי רותם, אשתו כרמית ושני ילדיהם מול כיוון נסיעת הנאשם.

הנאשם נהג בקלות ראש, לא נתן תשומת לב לדרך, נהג בשביל במהירות, לא הבחין בהולכי הרגל, התקרב אליהם יתר על המידה ופגע באמצעות מראת רכבו בכרמית.

כתוצאה מהתאונה נחבלה כרמית. חרף היות הנאשם מעורב בתאונה בה נחבל אדם, המשיך בנהיגה מבלי להגיש עזרה ולמסור פרטים.

אבי רותם, רדף אחר רכב הנאשם, עד שנעצר בתוך החניון.

יריעת המחלוקת

3. ההגנה הודתה בנהיגה במקום, כפרה בשכרות ובבדיקת המאפיינים וטענה כי הבדיקות נערכו לנאשם שעות לאחר האירוע. ההגנה טענה כי הנאשם הותקף ע"י המתלונן אשר רדף אחר רכבו, בעט ברכב, שבר את המראה, הפגוש ואת המפתח בסוויץ', כך שלא היה ניתן להניע את הרכב.

הנאשם שהה במקום זמן ממושך, ושתה משקה אלכוהולי, לאחר התאונה, "**לאחר שיצא מרכבו ולא נהג**" - ע' 2, ש' 16-17.

ההגנה כפרה באחריות הנאשם לקרות התאונה ובחבלה.

פרשת התביעה

4. **גיא כפיר, מנהל תורן בספארי ביום האירוע**, העיד כי בסמוך לשעה 13:50 עמד באזור החניה והבחין במבקר שרץ אחרי רכב, תוך שצעק: "**תעצרו אותו, תעצרו אותו**". הרכב נעצר ובעלה של הנפגעת, שצעק, נכנס עם חצי גוף לחלון הנוסע שליד הנהג. "**בשלב זה התקרבותי קרוב לרכב והנהג יצא, הוא התנדנד והריח מאלכוהול. התפתחו דברים ביניהם**" - ע' 8, ש' 11-12.

עת הגיעה משטרה עזב העד את המקום וליווה את הנפגעת לחובש לצרכי בדיקה. הבחור שצעק ורץ אחרי הרכב אחז מראה שבורה בידו - ע' 8, ש' 17.

מציין כי מהרגע שהגיע לנאשם ועד להגעת השוטרים עמד בין בעלה של הנפגעת לבין הרכב הפוגע, כדי לברר מה בדיוק קרה ולשמור שלא תתפתח קטטה. הנאשם כל אותה עת היה ליד הרכב, "**הדליק סיגריה, ודי הרבה נשען על הרכב**" - ע' 9, ש' 12.

בחקירתו הנגדית עמד העד על כך שכל העת לא עזב את הזירה, פרט לשלב בו לקח את הנפגעת לחובש, וזה היה אחרי שהשוטרים כבר הגיעו לזירה.

העד ציין כי ניסה לשאול את הנאשם שאלות, לפני הגעת השוטרים, אך **"הוא היה לדעתי קצת שתוי"** - ע' 11, ש' 1.

הסנגור הטיח בעד שאלות בסוגיית הזמנת המשטרה למקום, עם זאת העד עמד על כך שהיה צמוד לרכבו של הנאשם במשך כל הזמן עד להגעת השוטרים - ע' 11, ש' 20.

הסנגור הטיח בעד את האפשרות שהנאשם שתה אלכוהול בזמן ההמתנה לשוטרים, והעד השיב כי אינו יכול לשלול אפשרות כזאת, **"אבל בשניה שהוא יצא מהרכב הוא התנדנד. בעלה של הנפגעת רץ אחרי רכבו של הנאשם וצעק תעצרו אותו, תעצרו אותו, הרכב נעצר, הנאשם יצא מהרכב מריח מאלכוהול ומתנדנד. את זה אני זוכר בוודאות"** - ע' 12, ש' 10-12.

העד השיב בשלילה לשאלה, האם הנאשם סירב למסור פרטים.

העד לא הבחין בבעלה של הנפגעת בועט ברכב.

העד עמד על כך שעת ובעלה של הנפגעת רץ אחר רכבו של הנאשם **"הוא כבר היה עם המראה ביד"** - ע' 14, ש' 5.

"כן. והנפגעת החזיקה את יד ימין שלה, ואמרה שהנאשם פגע בה באמצעות המראה של הרכב שלו" - ע' 14, ש' 7-8. הסנגור הציג לעד תמונה של הרכב מיום האירוע (נ/1) והעד ציין כי אינו זוכר שמצב המראה היה כזה. **"היא היתה שבורה"**.

5. **רחמים יצחקי, אחראי חניון בספארי**, העיד כי יום האירוע חל בשבת, סיים למלא את כל החניונים, היתה זו שעת אחה"צ ונותר מקום אך ליד חורשת הפיקניקים.

לפתע שמע אדם צועק ורץ: **"תעצרו את האוטו, תעצרו את האוטו"**. **"האדם היה בהיסטריה"** - ע' 17, ש' 19-20.

אנשים שהחנו את כלי הרכב צעדו ברגל וכנראה אחד מהם בעט ברכב, לשמע הצעקות.

האדם שצעק רץ אחרי הרכב, הגיע אליו, הבחין בדלת הימנית נפתחת והרכב נעצר. הנאשם ירד מהרכב, **"היה רגוע"**.

הנאשם אמר: **"המפתח, המפתח"**, המפתח היה שבור בתוך הסווץ'.

הרכב הפריע לתנועה ועל כן דחפו אותו הצדה שלא יפריע לתנועה. הנאשם ביקש מהעד סיגריה, **"נתתי לו סיגריה ושאלתי אותו אתה במקרה שיכור הוא אמר לי לא"** - ע' 17, ש' 28-29.

הבחור שאשתו נפגעה הזמין משטרה, אחז בראי ללא בית המראה **"אלא רק עם הזכוכית"** - ע' 18, ש' 1-2.

להערכתו לקח למשטרה להגיע כמחצית השעה.

העד לא ראה את התאונה. הנאשם לאחר שנעצר לא ניסה לברוח, גם אם היה רוצה הוא לא יכול היה משום שלא ניתן היה להניע את המנוע. העד טען כי היה יותר קרוב לרכב מאשר גיא כפיר, והוא אשר קרא לו לבוא.

6. **כרמית רותם**, העידה כי ביקרה בספארי עם בעלה ושני ילדיה, כשהיא מסיעה עגלה ובה בנה בן השנתיים ולצדה בתה בת החמש. לקראת השעה 14:00 צעדו ברגל לכיוון רכבם, **"לפתע קבלתי מכה חזקה בצד שמאל של הכתף, צעקתי איי (העדה אוחזת בחלקה העליון של זרוע שמאל). היה בום חזק, היה רעש חזק גם מהמכה וגם רעש של כמו ניפוץ זכוכית. בעלי שאל האם הכל בסדר? אמרתי לו חטפתי מכה, ואז הסתובבתי ראיתי את הרכב, הוא האט, חשבתי שהוא עוצר להרים את הראי לעצור לברר מה איתי, ואז הוא נתן גז והמשיך לנסוע. בעלי רץ אחריו כדי לעצור אותו..."** - ע' 20, ש' 6-11.

מנהל תורן בשם גיא לקח אותה לחובש לבדיקה ראשונית ומשם נסעה לבדיקת אורטופד וצילום במוקד מכבי. הסנגור שאל את העדה אם היית במקום וניגשת לחובש - מדוע לא טרחת להגיע לשוטרים ולספר להם מה אירע, העדה השיבה: "שני ילדים קטנים, ילד בן שנתיים נודניק וילדה בת חמש שהיא בהיסטריה, אותי עניין ללכת הביתה, הייתי עייפה וכאבה לי היד ורציתי לראות שזה לא שבר. ברוך השם שזה נגמר ככה" - ע' 22, ש' 6-7. העדה ציינה כי עובר לעדותם במשטרה, היא ובעלה שחזרו את שאירע.

הסנגור הטיח בעדה כי הרופא שבדק אותה קבע שאין סימני חבלה, וזו השיבה: **"הוא בדק אותי, היו לי כאבים. אם אין סימן על היד זה אומר שלא קבלתי מכה? אני לא מצליחה להבין איזה אינטרס יש לי לבזבז את זמננו ואת זמנכם ולצעוק ולהפחיד את הילדה שלי בת ה- 5 שנבהלה מאוד והילד בן השנתיים שלי בכה בעגלה. כשהוא פגע בי לא יכולתי לנחש שהוא שיכור"** - ע' 23, ש' 6-9.

העדה עמדה על כך שהמכה לא נגרמה מדחיפתה ע"י בעלה, שכן זה לא היה משמאלה. העדה עמדה על כך שהרכב פגע בה. הרגישה את המראה פוגעת בה - ע' 27, ש' 12.

העדה עמדה על כך שהרכב הגיע ממולם ולא מאחור. מניחה שבעלה נפגע כתוצאה מהמרדף אחר הרכב. היא ובעלה צלמו את האירוע, לא התבקשו להעביר התמונות. אינה יכולה לשלול את האפשרות שהמראה שטענה כי ראתה (המראה השבורה) היא לא המראה של רכבו של הנאשם.

לאחר מכן הבהירה בחקירה חוזרת: **"לשלול זה להגיד שהראי הזה לא שייך לרכב הפוגע ואני לא יכולה להגיד בוודאות שזה לא. אני לא מבינה ברכבים. אני ראיתי רכב שנוסע לכיווני, חטפתי מכה וראיתי מאחורי ראי שבור על הרצפה והיו שם עוד אנשים עם ילדים"** - ע' 29, ש' 3-15.

7. **אברהם רותם**, העיד כי צעדו ביום האירוע לכיוון הרכב, הבחין ברכב המגיע מולם, הספיקו מעט לזוז, וכרמית שהיתה הכי קיצונית **"...קיבלה את המראה של האוטו ביד שמאל"** -

ע' 29, ש' 22-23.

היה "רעש בום". הראי מהמכה התפוצץ והתקפל.

הסתובב וראה שהנהג נעצר כ- 20-30 מטרים למספר שניות "ואז נתן גז" המשיך לנסוע בכביש. על כן העד רץ אחרי הרכב וצעק "תעצרו אותו, תעצרו אותו".

כשהוא נעצר, העד פתח את הדלת שליד הנהג "כבר הבנתי שיש בעיה של אלכוהול. הרחתי ריח חזק של אלכוהול באוטו. תוך כדי שפתחתי את הדלת הנאשם צעק לי מה קרה, מה קרה. הייתי קצת עצבני. תפסתי את המפתח של הסוויץ'. המטרה היתה להוציא את המפתח מהסוויץ'. לעזוב את האזור וללכת לאשתי. הנאשם תפס לי את היד. המפתח נשבר בתוך הסוויץ'. כך הבנתי לאחר מכן".

מציין כי לנאשם היה "ריח נוראי של אלכוהול" ביקש מהנאשם כי יזוז ממנו. הנאשם שאל את העד מה קרה, והעד השיב: "לא ראית פגעתי באשתי". העד אינו זוכר מה ענה לו הנאשם. "הוא לא הבין מה הוא עושה" - ע' 30, ש' 10.

הגיע אדם עם ראי ביד ונתן אותו לעד, רק המראה הפנימית, זרק את הראי ליד רכבו של הנאשם, הנאשם לקח זאת ושם ברכבו. חייג למשטרה והמתינו.

העד ציין כשיצא הנאשם מהרכב "הוא לא היה בהכרה. הוא התנדנד כאלו לא נמצא בעולם הזה בכלל ועם ריח נוראי כשהוא מתקרב אלי ומדבר איתי ממש קרוב לפנים, עם ריח חזק של אלכוהול. הוא לא שאל אותי שום דבר, אם אשתי בסדר זה לא היה בלקסיקון שלו" -

ע' 31, ש' 13-15.

המתין כחצי שעה עד לבוא המשטרה, כעס עליהם והתקשר מספר פעמים. עמד ליד הנאשם עד שהגיעה המשטרה.

הסנגור הטיח בעד כי היה אלים באירוע, הסיג גבול ונכנס לרכב ללא רשות תוך לקיחת המפתח ושבירתו בסוויץ'. העד אישר כי לא פנה ולא ביקש מהנאשם פרטים.

העד הסביר את התנהגותו על רקע "שהוא עיצבן אותי, שהוא פגע באשתי והמשיך לנסוע ולא עצר" - ע' 34, ש' 25-28.

הסנגור הטיח בעד כי התקשר 5 פעמים למשטרה ביום האירוע ומסר למוקדונית דברים שאינם נכונים, תוך שהשמיע מההקלטות באולם (נ/3).

"אמרתי לו בפנים אחרי שהרחתי אלכוהול והוא התנדנד איך אפשר לפגוע בבנאדם כשהראי נשבר ויש רעש חזק ולהמשיך לנסוע. אמרתי לו שאני הצלתי אותך אתה לא צריך לכעוס עלי. הצלתי אותו כי אם הוא היה ממשיך בדרך הוא היה פוגע במשפחה שלמה" - ע' 35, ש' 1-3.

העד אישר כי לא פעל באורח רגוע, אולם מטרתו היתה להוציא את המפתח מהסווץ' ולחכות למשטרה שתגיע, "היה לי חשש שהוא יברח".

העד הכחיש כי בעט ברכב אך ציין כי היה בחור שבעט ברכב בכדי לעוצרו.

ציין כי צילם את מספר הרישוי של הרכב וכן את רישיון הרכב של הנאשם.

אם כך שאל הסנגור את העד, הנאשם נתן לך פרטים, והעד השיב: "זה היה בסוף האירוע" - ע' 36, ש' 11-12.

הסנגור הטיח בעד את דבריו למוקד המשטרה והשמיע השיחות באולם תוך שמסר פרטים שאינם נכונים למשטרה, העד הסביר כי המטרה שלו היתה שתגיע למקום משטרה. **"רציתי בסך הכל שתגיע משטרה, כי הבנאדם היה שותי, הוא היה שותי בוודאות"** - ע' 38, ש' 7-8.

הסנגור הטיח בעד כי הפגיעה באשתו "מפוברקת", העד שלל את הדברים ואמר: "באתי עם אשתי לספארי עם הילדים, מה משעמם לי בחיים? להישאר ולחכות, למה אני צריך את כל הדבר הזה? הוא מתייחס כאלו אני מנפח את כל הסיפור" - ע' 39, ש' 11-13.

העד ציין כי איך שפתח את הדלת של הרכב "היה כבר ריח של אלכוהול בתוך הרכב" - ע' 41, ש' 12.

העד ציין כי היה צמוד לנאשם, אולם לא כל הזמן, אינו יכול לשלול ששתה אח"כ.

8. **השוטרת רס"ל הדר מינץ** ערכה דוח פעולה **(ת/1)** הגיעה לזירה עם שותפה, דורון בהסטיק, בשעה 14:11.

מנהל החניה בספארי, רחמים יצחקי כיוון אותם למקום התאונה. חברו למודיע, אבי רותם. הלה מסר כי עת הלך בשביל עם אשתו ושני ילדיו רכב שנסע מאחוריהם סטה מנתיבו ופגע באשתו בזרוע שמאל, כמו כן המודיע נפגע בקרסול. ציין כי לאחר הפגיעה הרכב המשיך בנסיעה. המודיע צעק לאנשים לעצור את הרכב ורץ אחר הרכב, פתח את הדלת וכשהוציא את המפתח זה נשבר בתוך הסווץ'. עשה כן שהנהג לא יברח. האישה נלקחה למרפאת הספארי.

הנאשם טען כי נסע בשביל הגישה למתחם האריות ואדם זר רץ אליו ועצר אותו, ודרך החלון הושיט ידו ולקח את המפתח מהרכב ושבר אותו בסווץ'. כמו כן המודיע שבר את המראה השמאלית והסתובב לצדו הימני של הרכב ובעט בפגוש קדנמי ימני ושבר גם אותו. הנאשם טען כי היה עם בתו הקטנה ברכב ולכן לא יצא מהרכב עד לבוא המשטרה. הנאשם נכשל בבדיקת נשיפון. היה עיכוב בהעברת העצור לענף התנועה מכיוון שהרכב לא ננעל בשל המפתח שנשבר בסווץ' והמתינו לגרר. הנאשם התבקש לבצע בדיקת מאפיינים ובתחילה סירב, כעבור כ- 5 דקות הסכים. בדיקת ינשוף הראתה 1080 מק"ג.

הסנגור הטיח בעדה את דברי המתלונן, מר רותם, ומה שרשמה מפיו כי הרכב הגיע מאחור ולא מלפנים, דברים שכאמור עד זה הכחיש בעדותו בבימ"ש.

9. **רס"ב דורון בהסטיקר**, ערך דוח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות לנאשם (ת/3), מזכר (ת/2) ודוח מעצר (ת/4).

בהתאם למזכר הריח מהנאשם ריח חריף של אלכוהול, והלה נכשל בבדיקת הנשיפון.

מדוח אכיפה באיסור נהיגה בשכרות עולה כי הגיעו לספארי בשעה 14:25, הנאשם טען כי שתה בירה אחת, אתמול, בביתו.

השוטר הריח ריח חזק של אלכוהול מפיו של הנאשם.

נמצאה אינדקציה חיובית לאלכוהול בנשיפון.

כשל בכל מבחני הביצוע של בדיקת המאפיינים, והשוטר מתרשם מהשפעת אלכוהול בינונית מהנאשם. יודגש הבדיקה נערכה בשעה 16:30.

לשאלת הסנגור ציין העד כי לא ראה את הנאשם נוהג.

אינו יודע מתי נהג.

לא התאפשר לערוך את בדיקת המאפיינים בשטח על כן נלקח לאת"ן ושם נערכה.

הנאשם היה ליד השוטר.

בדיקת הנשיפון נערכה בשטח.

הריח ממנו ריח חריף של אלכוהול.

10. **הבוחן רס"ר רועי טולדנו**, ערך לנאשם בדיקת ינשוף, זאת בשעה 16:39 (ת/12) ממנה עולה כי נמדד ערך של 1080 מק"ג אלכוהול בליטר אוויר נשוף, דין וחשבון על בדיקת ינשוף - ת/8, בדיקות כיול - ת/11, טופס זכרון דברים לבדיקת ינשוף - ת/9, מצוין בטופס כי עובר לחתימה על טופס זה ניתנה לנאשם אפשרות לשוחח עם עו"ד וכך עשה.

צילם את רכבו של הנאשם במשרדי האת"ן ביום האירוע (ת/10) וחקר את הנאשם (ת/13). בנוסף בדק הנזקים ברכב (ת/14 - מראה שמאלית - זכוכית מנופצת, נזק בפינה קדמית ימנית) ושוחח עם מעורבים (ראו מזכר ת/15).

העד הפנה לתצלומים שערך (ת/10) לתמונה 4, בו נראה שבית המראה של רכבו של הנאשם, העשוי פלסטיק, מחובר לדלת, המראה השמאלית שיושבת בפנים מנופצת. העד לא מדד את גובה המראה, אולם להערכתו המדובר ב- 1.10 מ' פלוס מינוס - ע' 63, ש' 13.

מעבדו של הנאשם התבקש להביא את הרכב לאת"ן וכך עשה.

11. **דר' נאסר מוחמד**, רופא אורטופד במוקד מכבי, העיד כי בדק את הגב' כרמית רותם וערך תעודה רפואית - ת/6.

בהתאם לתעודה התקבלה ביום האירוע, בשעה 15:33 במרפאה, סיבת ההפניה - חבלה בזרוע שמאל מרכב נוסע (מלפני שעה).

במצבים מצוין הרופא רגישות, ללא סימני חבלה. בצילום הזרוע: ללא ממצא גרמי חריף.

בחקירתו הנגדית עמד העד על כך שמצא רגישות כאמור בזרוע.

הסנגור הציג לעד סיטואציה של תאונה בה אדם מקבל מכה מרכב הנוסע במהירות גבוהה, נפגע ממראת שמאל בזרוע עד כדי כך שהמראה נשברת ועפה מהתושב שלה. העד ציין כי היה מצפה לראות מכה חזקה באזור, אך זה תלוי בעוצמת המכה, ככל שהמכה יותר חזקה היה מצפה לראות יותר סימנים, לרבות נפיחות, שטף דם ועד לשבר.

לעניין שטפי דם הדבר משתנה מאדם לאדם, ישנם אנשים שמיד מופיע שטף דם וישנם כעבור 5 ימים. סימן אדום זה עניין של אספקת דם, אדם יכול להישען על כיסא ויווצר לו סימן אדום, אולם שטף דם מופיע כצבע כחול ונספג תוך שבועיים-שלושה.

12. **רועי רומי, חובש בספארי**, העיד כי ערך דוח אירוע (ת/7) אודות המתלוננת שטענה שנפגעה מרכב בחנייה, התלוננה על כאבים ביד שמאל. הבחין בנפיחות בידה השמאלית של העדה, לא נמצאה המטומה או שינוי צורה בזרוע. פינוי למוקד מכבי בחולון. הסנגור הטיח בעד כי לפי עדות האורטופד שבדק את המתלוננת אחריו לא נמצאו סימני חבלה או אדמומיות.

לאור דברים אלה, השיב העד כי יתכן ובפרק הזמן בין השהיה במרפאה ועד לבדיקת הרופא החבלה, בשל היותה קלה - האדמומיות והנפיחות ירדו.

באחרית עדותו, אישר העד, לשאלות הסנגור, כי יתכן וטעה וידה של המתלוננת, לא היתה אדומה וכך גם לגבי הנפיחות.

פרשת ההגנה

13. מהודעתו של הנאשם, מיום האירוע (ת/13), עולה כי החוקר העמיד את הנאשם על זכויותיו. הלה ביקש להתייעץ עם עו"ד והתקשר לסנגורו, עו"ד דני רונן.

מסביר כי סירב לחתום על בדיקת הינשוף וכן טפסים נוספים בעצת עורך דינו.

עמוד 8

החל לנסוע לכיוון האריות בספארי "בן אדם שבר לי את המראה שמאלית של הרכב ושבר לי את המפתח של הרכב בתוך הסוויץ' ונתן בעיטות בצד ימין של הרכב וזהו" - ש' 11-12.

מאשר שנהג ברכב בספארי.

מכחיש כי פגע בהולכי רגל במהלך נהיגתו.

נשאל אם שנהג עובר לנהיגתו ומשיב בשלילה, נשאל מתי לאחרונה שנהג אלוהול ומשיב: "לא זוכר" - ש' 28.

שנהג אתמול בירה בצהריים "ומאז לא שתייתי כלום" - ש' 30.

החוקר מטיח בו את תוצאת בדיקת הינשוף והנאשם משיב כי אין לו מושג.

מכחיש כי ניסה לברוח לאחר האירוע וטוען כי המתלונן "התחרפן".

החוקר מטיח בנאשם כי גם עתה, מספר שעות לאחר האירוע, נודף מפיו ריח של אלוהול, והנאשם משיב: "זה לא נכון" - ש' 45.

14. הנאשם העיד להגנתו. ציין כי נהג ברכב מהחניה בספארי לכיוון האריות, היה תור, נעצר ולפתע מישהו פתח לו את הדלת והוציא את המפתחות מהרכב, שבר את המפתח במנעול, "הבנאדם התחיל להשתולל, נתן בעיטות לרכב ואגרוף למראה שמאל של הרכב. אני יצאתי מהרכב ושאלתי אותו מה קרה. הוא אמר שפגעתי באשתו עם המראה. אח"כ חשבתי שבאזור הזה אין מדרכות... יכול להיות שאני עברתי קרוב אליהם והוא דחף אותה מהאוטו כי היו הרבה אנשים" - ע' 64, ש' 10-17.

טוען כי המתלונן סירב למסור לו פרטים.

התקשר למעבידו וביקשו להזמין גרר. "הייתי בלחץ מהסיפור הזה. ישבתי באוטו היה לי אלוהול ושתייתי. היה לי בקבוק של וודקה ושתייתי אותו. בקבוקן של 250 גרם. החברים שלי היו צריכים להגיע בערב" - ע' 64, ש' 26-27.

מאשר שהתקשר לעו"ד להתייעץ. לאחר מכן הגיעה המשטרה וערכו לו את הבדיקות.

הנאשם טען כי אילו היה פוגע באשת המתלונן היה עוצר מיד.

היה לבד ברכב. בתו גם היתה בספארי, הנאשם גרוש ובא לבלות עימה בספארי. אסף אותה בבוקר עד הצהריים וגרושתו באה לקחת את הילדה.

טוען כי לא ידע שהזמינו משטרה.

התובע הטיח בנאשם על כך שלא סיפר במשטרה כי שנהג בזמן ההמתנה ברכב, והנאשם השיב: "הייתי צריך

להגיד את זה, אבל לא אמרתי את זה, הייתי בלחץ מכל הסיפור הזה" - ע' 70, ש' 1-3.

דין והכרעה

15. לאחר ששמעתי את מכלול הראיות, ניכר כי יריעת המחלוקת, שניטשה בין הצדדים, בתיק שלפני, מצומצמת.

אין מחלוקת שהנאשם נהג רכב משא ביציאה מהחניון - שביל הגישה בספארי ברמת גן, במועד האירוע, שבת, 31.1.15, בסביבות השעה 13:45-13:50.

"בשעה רבע לשתיים" - עדות הנאשם - ע' 65, ש' 12.

אין מחלוקת שהנאשם שתה משקה אלכוהולי, מסוג וודקה, ביום האירוע.

המחלוקת שנותרה בין הצדדים הינה, האם גרם הנאשם לתאונה במהלכה פגע בזרוע שמאל של הולכת הרגל, הגב' כרמית רותם.

האם נגרמה חבלה לגב' רותם, מה אופיה, והסוגיה המרכזית שבתיקנו - עיתוי צריכת האלכוהול מצד הנאשם, ביחס לנהיגתו.

אליבא דתביעה **עובר** לנהיגתו, דהיינו בשלב כלשהו **עובר** למגע שבין המתלונן, מר רותם לרכבו של הנאשם (שליפת המפתח ושבירתו במנעול), אליבא דהגנה **לאחר** נהיגת הנאשם, עת ישב ברכבו והמתין.

16. לאחר בחינת מלוא הראיות וניתוחן כמכלול, בשים לב ששמעתי בתיק זה מספר לא מבוטל של עדי תביעה, שמעתי ברוב קשב את עדותו של הנאשם, עיינתי שוב במוצגים וקראתי דפי פרוטוקול, נחה דעתי כי התביעה השכילה להוכיח, במידת הנטל המוטל על כתפיה והנדרש בפלילים, את המיוחס לנאשם עלי כתב האישום.

דהיינו, נהיגה בשכרות, נהיגה בקלות ראש כפועל יוצא מכך, גרימת תאונת הדרכים ואחריות לה, תוך גרימת חבלה, קלה, להולכת הרגל, גב' רותם.

אני קובע חד משמעית כי הנאשם שתה אלכוהול בשלב כלשהו, עובר לנהיגתו, ונהג במצב זה, בספארי ברמת גן, בשביל הגישה, כשהולכי רגל, לרבות ילדים הולכים בצד הדרך.

אני דוחה מכל וכל את גרסתו הכבושה של הנאשם, לפיה שתה אלכוהול, לאחר נהיגתו, עת ישב ברכבו, ברגעי ההמתנה, לאחר שהמפתח במנעול נשבר ע"י המתלונן.

אין ולו עד אחד, מבין אלה שנכחו לצד הנאשם ברגעי ההמתנה, שראה שהנאשם שתה כאמור, אלא אך עישן סיגריה.

אני קובע כי התביעה לא הצליחה להרים את נטל ההוכחה המספק ביחס לעבירה של אי עצירה ומסירת פרטים - עפ"י תקנה 144 לתקנות התעבורה - ואני מזכה את הנאשם מעבירה זו, מחמת הספק.

נהיגה בשכרות

17. אין חולק שהנאשם נהג רכבו בספארי ברמת גן במועד האירוע.

אין חולק שששת וודקה ביום האירוע.

באשר לעיתוי הזמנים וההשפעה, אני מאמץ במלואה את עדותו של מנהל הספארי התורן, מר גיא כפיר, שהינו עד נייטרלי.

העד הותיר בי רושם חיובי, שהתרשם בחושיו מהמתרחש וחווה את שאירע.

הלה הבחין במתלונן רץ אחר רכבו של הנאשם וצועק: **"תעצרו אותו, תעצרו אותו"** - אין ספק שיש כאן עדות ממשפחת הרס גסטה, ביחס לאמירה זו והנסיבות, כאשר עוצמתו של האירוע אך מחזק את דברי העד. (ראו בין היתר סעיף 9 לפקודת הראיות והניתוח באשר לעדויות מסוג דא, שנעשה במסגרת ע"פ 7293/97 ז'אפר עאמר נ' מדינת ישראל, מיום 17.12.98).

מכאן, עדותו של עד זה מהווה ראיה עצמאית, בפני עצמה, עת מתקרב המה לרכב, מבחין בנאשם יוצא ורואה אותו מתנדנד ומריח מאלכוהול.

"בשלב זה התקרבותי קרוב לרכב והנהג יצא, הוא התנדנד והריח מאלכוהול. התפתחו דברים ביניהם" - ע' 8, ש' 11-12.

העד עמד על כך שבשנייה שיצא הנאשם מהרכב התנדנד.

"אבל בשניה שהוא יצא מהרכב הוא התנדנד. בעלה של הנפגעת רץ אחרי רכבו של הנאשם וצעק תעצרו אותו, תעצרו אותו, הרכב נעצר, הנאשם יצא מהרכב מריח מאלכוהול ומתנדנד. את זה אני זוכר בוודאות" - ע' 12, ש' 10-12.

סוגיית השכרות עולה גם בעדותו של אחראי החניון, מר יצחקי, ששאל את הנאשם אם הוא **"במקרה שיכור"** - ע' 17, ש' 28-29 - ודי לחכימא ברמיזא.

בנוסף, קיימת עדותו של אבי רותם, שעומדת לבדה, ומקבלת חיזוק מראיה עצמאית נוספת - עדותו של גיא כפיר.

אבי רותם מספר כי הריח מהנאשם "ריח נוראי של אלכוהול", זאת לאחר השלב בו הוא רודף אחרי רכב הנאשם (דהיינו הנאשם בנהיגה), הנאשם נעצר, העד פותח את הדלת שליד הנהג ושובר את המפתח במנעול. בשלב זה מריח העד ריח חזק של אלכוהול ברכב ובהמשך מציין כי לנאשם היה כאמור "ריח נוראי של אלכוהול".

"הוא לא היה בהכרה. הוא התנדנד כאלו לא נמצא בעולם הזה בכלל ועם ריח נוראי כשהוא מתקרב אלי ומדבר איתי ממש קרוב לפנים, עם ריח חזק של אלכוהול. הוא לא שאל אותי שום דבר, אם אשתי בסדר זה לא היה בלקסיקון שלו" -

ע' 31, ש' 13-15.

"אמרתי לו בפנים אחרי שהרחתי אלכוהול והוא התנדנד איך אפשר לפגוע בבנאדם כשהראי נשבר ויש רעש חזק ולהמשיך לנסוע. אמרתי לו שאני הצלתי אותך אתה לא צריך לכעוס עלי. הצלתי אותו כי אם הוא היה ממשיך בדרך הוא היה פוגע במשפחה שלמה" -

ע' 35, ש' 1-3.

ודוק, לא נעלמו מעיני טיעוני הסנגור בסיכומיו והסתירות להן הפנה בעיקר בעניינו של מר אבי רותם.

אכן התרשמתי כי קיימות סתירות בגרסתו של עד זה, בעיקר באשר לתיאור התאונה, בין הדברים שמסר ובכלל זה אשתו לבין הדיווח שהעביר למוקד המשטרה (נ/3, נ/4).

העד התנהג באירוע בפרעות, עת עשה דין לעצמו, הכניס עצמו לרכבו של הנאשם ובתוך כך שבר את המפתח במנעול.

העד הגזים בתיאוריו למוקד המשטרה.

עם זאת מצאתי לאמץ את גרסת העד בסוגיית השכרות וליתן לחלק זה של עדותו אמון מלא, ובתוך כך לעשות פלגין דיבורא בין חלק זה של העדות לבין התיאורים בדבר התאונה.

ע"פ 869/81 שניר נ' מדינת ישראל, פ"ד לח (4) 169:

"סמכותו של בית המשפט לאמץ מקצתם של דברי עדות ולדחות יתרתם לא רק שהיא מקובלת עלינו זה מכבר (ראה ע"פ 228/54, בעמ' 719-720; ע"פ 71/76, בעמ' 819; ע"פ 406/78, הנ"ל, בעמ' 443), אלא היא גם מסקנה מניסיון החיים, וליתר דיוק, מן ההכרה של דרך התנהגותם של בני-אדם בכלל ושל עדי מדינה בפרט. בית המשפט שואף להגיע אל האמת הצרופה ואל כל האמת, אולם גם אם נתעלם מן הקושי הפילוסופי, הכרוך

בטביעת אמת מידה כזאת, לא ניתן להגיע אל יעד כאמור בדרך פשטנית, המתנכרת למציאות האנושית".

ובהלכת ג'ברין - ע"פ 4977/92 חליל ג'ברין נ' מדינת ישראל, פד מז(2)690, נקבע כי:

"כידוע, בית-המשפט רשאי לבור מתוך העדות את החלק המהימן עליו, ובלבד שהעדות אינה מיקשה אחת אלא ניתנת לחלוקה הגיונית, וקיים הסבר סביר לסתירות בעדות, שאינו שולל את מהימנות העד מעיקרא".

לדידי, קיים הסבר סביר בדבריו של אבי רותם, לענין 'הגזמותיו' למוקד המטרת, ורצונו להגעת המשטרה במהירות לזירה.

העד מציין כי חשש שהנאשם יברח, ומטרתו היתה שהמשטרה תגיע.

"רציתי בסך הכל שתגיע משטרה, כי הבנאדם היה שתוי, הוא היה שתוי בוודאות" - ע' 38, ש' 7-8.

לאחר שקבעתי כי התביעה השכילה להוכיח את רכיב הנהיגה ורכיב השכרות וההשפעה, יציאה מרכב כשהנאשם מתנדנד ומפיו ניכר ריח חריף של אלכוהול, נוספות לדברים הראיות המטרתיות, בדבר התרשמות השוטרים, כשלון בנשיפון (כראיה נסיבתית), כשלון במבחני הביצוע של בדיקת המאפיינים ובדיקת הנשיפה בינשוף (ת/1, ת/2, ת/3, ת/12).

18. כבר נפסק, מימים ימימה, כי שכרות ניתן להוכיח גם בדרך של ראיות נסיבתיות, כגון התנהגות הנהג והנסיבות, התרשמות שוטרים ואנשים אחרים, לרבות בדיקת מאפיינים מבלי שנערכה לנהג בדיקה מדעית - ראו ר"ע 666/86 עודה נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(4)463; רע"פ 5227/08 מיכל אמדורסקי נ' מדינת ישראל, [פורסם בבנו] מיום 11.8.08;

עפ"ת 1062-05-15 דעאס אחמד נ' מדינת ישראל, מיום 14.5.15.

אכן ישנו סיכון בהסתמכות על התרשמות סובייקטיבית חיצונית של שוטר או אדם אחר והשיטות המדעיות בדרך כלל אמינות ובדוקות יותר, יחד עם זאת, ניתן גם ניתן לבסס שכרות על ראיות שאינן מדעיות כאמור.

ובענין זה יפים דבריו של נשיאנו, כב' השופט שמגר, כתוארו דאז, במסגרת פרשת עודה: **"אולם אין ללמוד מכך, שהמחוקק קבע אפשרות הוכחה בלעדית ע"י בדיקה מדעית וכי בכך נסתתמה לחלוטין הדרך בפני קבלת ראיות אחרות, אשר באמצעותם מבקשת התביעה להוכיח את השכרות, אף שלא נערכה בדיקה מדעית כאמור".**

מכלל האמור, אני קובע כי המאשימה הוכיחה, מעבר לכל ספק סביר, גם את יסוד השכרות, שבעבירה.

19. הנאשם לא הותיר בי רושם חיובי, ואני קובע כי גרסתו כבושה ביחס לטענת צריכת האלכוהול, לאחר נהיגתו, עת ישב ברכבו בהמתנה.

הנאשם לא העלה גרסתו זו בהזדמנות הראשונה בפני השוטרים שהגיעו לשטח (ראו הדוחות ת/1, ת/2), כמו כן לא העלה גרסתו בהודעתו המשטרית (ת/13).

ודוק, לנאשם היו שלל הזדמנויות להעלות הדברים בהודעתו זו, בשים לב שכבר התייעץ בשטח עם סנגורו וכך גם עובר למתן ההודעה (ראו סעיף 13 לעיל).

20. טענת הסנגור בסיכומיו ובאשר לנ/5, בדבר השפעת האלכוהול וקצב הספיגה, כנתון המחזק את גרסת הנאשם - איננה טענה שאוכל לבסס עליה ממצא, שכן אין הדברים חוסים תחת ידיעה שיפוטית של בית המשפט.

הדברים היו צריכים לקבל ביטוי, מעבר להצגת המאמר, בדמות חוו"ד מומחה הגנה מתחום הטוקסיקולוגיה, שינתח את הממצא, בשים לב לזמן צריכת האלכוהול, מועד הבדיקה והשלכתה, כמות הצריכה, משקל גוף, אכילה - אם לאו, קצב ספיגה בשים לב שלכל אדם יש קצב ספיגה משלו והפרמטרים הנוספים. בהעדר חוו"ד מקצועית כאמור אין ערך להשערות וטענות ההגנה.

לסיכום, התרשמתי מגרסה כבושה ומתוזמנת של הנאשם.

תאונת הדרכים

21. בכגון דא, הריני לאמץ אך את עדותה של הולכת הרגל, כרמית רותם.

כפי שקבעתי לעיל, ולאחר שהזהרתי עצמי, בשים לב, שעסקינן בעדויות של בני זוג ובשים לב ל'זיהום' לו טען הסנגור בסיכומיו בין הגרסאות - מצאתי לאמץ במלואה את גרסתה של גב' רותם בעניין התאונה.

להתרשמותי מהראיות, אבי רותם לא ראה את התאונה, אלא בעקבות המכה שסבלה כרמית וצעקתה, הופנתה תשומת ליבו למתרחש.

העדה הותירה בי רושם חיובי ותיאוריה, לצד אחיזת ידה השמאלית, במהלך עדותה בפני, חיזקו בי הרושם שחוותה הדברים עליהם סיפרה.

כל שכן, ההגיון הבריא, נסיון החיים והשכל הישר, מוביל אותי לידי מסקנה, שזוג צעיר עם שני ילדים רכים בשנים, לא יבזבז זמנו ב'רקימת סיפור בדים', מכאובים ופניה לטיפול רפואי, כפי שרמזה ההגנה, שכן כל תכלית הביקור בספארי באותה השבת, היה לתכלית של הנאה משפחתית צרופה.

"הוא בדק אותי, היו לי כאבים. אם אין סימן על היד זה אומר שלא קבלתי מכה? אני לא מצליחה להבין איזה אינטרס יש לי לבזבז את זמננו ואת זמנכם ולצעוק ולהפחיד את הילדה שלי בת ה- 5 שנבהלה מאוד והילד בן השנתיים שלי בכה בעגלה. כשהוא פגע בי לא יכולתי לנחש שהוא שיכור" - ע' 23, ש' 6-9.

"לפתע קבלתי מכה חזקה בצד שמאל של הכתף, צעקתי איי (העדה אוחזת בחלקה העליון של זרוע שמאל). היה בום חזק, היה רעש חזק גם מהמכה וגם רעש של כמו ניפוף זכוכית. בעלי שאל האם הכל בסדר? אמרתי לו חטפתי מכה, ואז הסתובבתי ראיתי את הרכב, הוא האט, חשבתי שהוא עוצר להרים את הראי לעצור לברר מה איתי, ואז הוא נתן גז והמשיך לנסוע. בעלי רץ אחריו כדי לעצור אותו..." - ע' 20, ש' 6-11.

לאור פלגין הדיבורא, שערכתי בגרסתו של העד אבי רותם, ומנגד התרשמתי החיובית מעדותה של הגב' כרמית רותם, סבור אני כי העדה הלכה בשביל הגישה לכיוון חניון הרכבים, כאשר הנאשם נהג מהחניון לכיוון אזור האריות, חלף על פניה ופגע באמצעות מראת שמאל בזרועה השמאלית של העדה.

סבור אני לאור הראיות ששמעתי, כי הנאשם אכן נהג במהירות איטית, וכי במקום היתה תנועה של כלי רכב ובהחלט יתכן כי הנאשם, גם בשל שכרותו, לא שם לב לפגיעה זו והמשיך בנסיעה.

"אח"כ חשבתי שבאזור הזה אין מדרכות...יכול להיות שאני עברתי קרוב אליהם והוא דחף אותה מהאוטו כי היו הרבה אנשים" - ע' 64, ש' 14-17.

הנאשם במו פיו מספר כי במקום אין מדרכות ויתכן ועבר קרוב להולכי הרגל.

תמונה 4 לת/10, מחזקת את גרסת העדה כי שמעה רעש כמו ניפוף זכוכית, ואכן מראת שמאל של הנאשם נופצה.

לאור עדויות החובש והרופא האורטופד התרשמתי מחבלה קלה בדמות מכאוב ורגישות בזרוע שמאל (ת/6, ת/7).

בנסיבות אלה, בהחלט יתכן והנאשם לא שם ליבו לדברים, מקום בו אמור היה לצפות פגיעה בהולכי רגל, כשהורים לצד ילדיהם הולכים לצד כביש הגישה ובמקום שאין בו מדרכה, ומכאן לא שם לב שפגע באמצעות מראת שמאל בזרועה של הולכת הרגל.

כמובן שהדברים קשורים קשר ישיר לשכרותו של הנאשם והשפעת האלכוהול, ואין בהם כדי להפחית את החומרה ואחריותו של הנאשם לקרות התאונה ולחבלה שנגרמה לגב' רותם.

עצם הפניה לחובש בספארי, דוח האירוע (7/ת) והפניה לאחר מכן למוקד מכבי והבדיקה הרפואית מחזקים את גרסת הולכת הרגל.

בשלב זה, לאחר שנשמע אותו "רעש" וצעקת הולכת הרגל "איי", או-אז תשומת ליבו של אבי רותם הוסבה למתרחש, וזה החל פותח במרדף אחר רכבו של הנאשם.

העד אישר לשאלת הסנגור כי לא ביקש מהנאשם פרטים. העד גיא כפיר, המנהל התורן בספארי, אף הוא השיב בשלילה האם הנאשם סירב למסור פרטים.

מר רותם אף אישר שצילם את מספר הרישוי של רכב הנאשם ואת רישיון הרכב שלו.

בנסיבות מיוחדות אלה, בהן ספק אם הנאשם היה מודע לפגיעה בהולכת הרגל, ועת נעצר ביקש למסור פרטים, בשים לב לדברי העדים שציינתי לעיל, סבור אני כי התביעה לא הרימה את הנטל הנדרש להוכחת עבירה זו ואני מזכה את הנאשם מעבירה של אי עצירה ומסירת פרטים, לפי תקנה 144 לתקנות התעבורה, מחמת הספק.

באשר לתאונה כאמור, עצם הנהיגה לאחר שתיית משקה אלכוהולי ובהשפעתו, מהווה מניה וביה נהיגה בקלות ראש, כל שכן הנאשם היה אמור להבחין בהולכת הרגל, שהלכה בצמידות לשביל הגישה, שאין בו מדרכה, ולא הבחין כאמור, המשיך ופגע בזרועה באמצעות מראת שמאל של רכבו, ובכך אחראי לקרות התאונה ולחבלה.

סוף דבר

22. מכלל הטעמים לעיל החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בקלות ראש שגרמה לחבלה לאדם, ולזכותו מעבירה של אי עצירה ומסירת פרטים - לפי תקנה 144 לתקנות התעבורה, מחמת הספק.

ניתנה היום, ח' תשרי תשע"ו, 21 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.